

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2011 r. — Giordano przeciwko Komisji**(Sprawa T-114/11)**

(2011/C 139/43)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Jean-François Giordano (Sète, Francja) (przedstawiciele: adwokaci D. Rigeade i J. Jeanjean)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że w następstwie przyjęcia przez Komisję rozporządzenia (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. Jean-François Giordano poniósł szkodę;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania na rzecz Jeana-François Giordano 542 594 EUR z tytułu szkody powiększonej o ustawowe odsetki i opłaty włącznie z kapitalizacją wspomnianych odsetek;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ oraz oczywistego błędu w ocenie, ponieważ jedynie poważne zagrożenie ochrony zasobów wodnych stanowi podstawę przyjęcia przez Komisję środków nadzwyczajnych. Skarżący podnosi, że Komisja nie wykazała, iż w roku połowowym 2008 maksymalny poziom połowu tuńczyka błękitnopłetwego został przekroczony.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do wykonywania zawodu sprzecznego z art. 15 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ skutkiem rozporządzenia nr 530/2008 było ograniczenie działalności skarżącego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa, ponieważ rozporządzeniem nr 530/2008 wprowadzono zakaz połowu tuńczyka błękitnopłetwego od dnia 16 czerwca 2008 r., podczas gdy we Francji połów był dopuszczalny do dnia 30 czerwca 2008 r.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ skarżący miał podstawy by oczekiwać,

że będzie mógł dokonywać połowu do dnia 30 czerwca 2008 r., gdyż początkowo do tego właśnie dnia połów tuńczyka błękitnopłetwego był dozwolony we Francji.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa własności, ponieważ skutkiem rozporządzenia nr 530/2008 było to, że skarżący musiał wstrzymać połów tuńczyka błękitnopłetwego, gdy tymczasem dysponował on zezwoleniem na połów wydanym przez ministerstwo rolnictwa i rybołówstwa na okres od dnia 1 kwietnia 2008 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. a zezwolenie to stanowi integralny element jego interesów gospodarczych. Skarżący podnosi:

— iż poniósł poważną szkodę majątkową dotyczącą wykonywania zawodu, ponieważ łowiony tuńczyk błękitnopłetwy stanowi „mienie” w rozumieniu art. 1 protokołu pierwszego do europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz

— iż jest to dług wirtualny, ponieważ w tym zakresie skarżący miał uzasadnione oczekiwania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358, s. 59.

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2011 r. — pelicantravel.com s.r.o. przeciwko OHIM — Pelikan (Pelikan)**(Sprawa T-136/11)**

(2011/C 139/44)

*Język skargi: słowacki***Strony**

Strona skarżąca: pelicantravel.com s.r.o. (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciel: adwokat M. Chlipala)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannover, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 grudnia w sprawie R 1428/2009-2;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy „Pelikan” dla usług należących do klas 35 i 39 (wspólnotowy znak towarowy nr 3325941)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: W chwili zgłoszenia znaku towarowego zgłaszający działał w złej wierze [art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾]

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zdaniem skarżącej OHIM nie dokonał poprawnej oceny okoliczności faktycznych sporu ani przedstawionych dowodów i dopuścił się naruszenia prawa w efekcie dochodząc do błędnego wniosku, że rozpatrywany znak towarowy nie został zgłoszony w złej wierze.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2011 r. — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft przeciwko OHIM — Comercial Jacinto Parera (MAD)

(Sprawa T-152/11)

(2011/C 139/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Hein i M.H. Hoffmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Comercial Jacinto Parera, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie R 449/2009-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izłą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Graficzny znak towarowy „MAD” dla towarów z klasy 25

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Comercial Jacinto Parera, SA

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe oddalenie wniosku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 i 51 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ oraz zasady 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽²⁾, ponieważ na podstawie dostarczonych dokumentów dotyczących używania Izba Odwoławcza nie powinna była dojść do wniosku, że graficzny znak towarowy „MAD” jest rzeczywiście używany dla „odzieży”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2011 r. — Zenato Azienda Vitivinicola Srl przeciwko OHIM — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)

(Sprawa T-153/11)

(2011/C 139/46)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Rizzoli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Włochy)